

nelze vykládati jinak, než že zákonodárce měl na mysli prodej zboží na pevný účet a nikoliv dání zboží do komise. To plyne ostatně již ze samého pojmu »do komise«. Neboť pojem tento obsahuje svěřeni věci třeba i za účelem jich prodeje, neznačí však prodej ve smyslu všeobecném a obchodním. Poněvadž tedy v tomto případě nejde o pohledávku z prodeje zboží, nýbrž o pohledávku za zboží do komise dané, nemůže býti založeno sudiště podle §u 87 a) j. n.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Právnímu názoru rekursního soudu, že předpis §u 87 a) j. n. jest omezen na pohledávky z kupních smluv a že nelze jej extensivně vykládati a vztahovati i na poměr komitenta ku komisionáři a na nároky na poměru komisionářském založené, jest plně přisvědčiti a stačí stěžovatele odkázati na výstižné důvody napadeného usnesení. Stěžovatelka uplatňuje j e d n o t n o u pohledávku plynoucí prý celkem z 10 obchodů a tvrdí, že »většinou« šlo o obchod na plnou objednávku. Tedy již sama připouští, že nejde o pohledávku jen z kupních smluv plynoucí, a již to stačí, že nemůže býti žalovanému vnuceno sudiště §u 87 a) j. n., které se vztahovati může výlučně jen na pohledávky z kupních smluv. K vývodům stěžovatelčiným se ještě podotýká, že rozhodnutí čís. 1736 a 2409 sb. n. s. se touto otázkou vůbec neobírají.

Čís. 5875.

Zřízení nadzástavního práva na úvěrové hypotece jest přípustno a nezávisí na tom, že v době návrhu jest již v pozemkové knize zajištěna nějaká pohledávka v rámci úvěrové hypoteky, nebo že navrhovatel současně s návrhem prokáže, že a v které výši pohledávka skutečně povstala.

(Rozh. ze dne 23. března 1926, R II 76/26.)

Žádost eráru, by byl povolen záznam nadzástavního práva na úvěrové pohledávce dlužníka, zajištěné v pozemkové knize, e x e k u č n í s o u d zamítl, r e k u r s n í s o u d exekuci povolil. D ů v o d y: Neprávem zamítl první soudce exekuční návrh, maje za to, že záznam zástavního práva není přípustným, ježto se jedná o úvěrovou (kauční) hypoteku, v pozemkové knize není zajištěna v rámci úvěrové hypoteky skutečná pohledávka ani současně s exekučním návrhem nebylo prokázáno, že a v které výši v rámci úvěrové hypoteky skutečně pohledávka povstala. Úvěrová hypoteka je jako jiná knihovně zajištěná pohledávka předmětem právního obchodu a nelze ani z ustanovení občanského zákona ani z ustanovení knihovního zákona a exekučního řádu vyvozovati, že zřízení nadzástavního práva na úvěrové hypotece je nepřípustným. Úvěrová hypoteka tvoří sice podmíněčné, avšak skutečné zástavní právo. Zda nadzástavní právo na úvěrové hypotece bude míti účinnost, při-

cházi v úvahu teprve při uplatňování nadzástavního práva a závisí na tom, zda v rámci úvěrové hypoteky skutečně vznikla nějaká pohledávka. Přípustnost zřízení nadzástavního práva na úvěrové hypotece nezávisí však na tom, že v době návrhu na zřízení nadzástavního práva v pozemkové knize již jest zajištěna nějaká pohledávka v rámci úvěrové hypoteky, nebo že návrhvatel současně s návrhem prokáže, že a v které výši pohledávka skutečně povstala.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu z

důvodů

napadeného usnesení, jež se shodují se základními právními hledisky, jež bývalý nejvyšší soud ve Vidni k této sporné právní otázce vyslovil ve svém plenisimárním rozhodnutí jud. čís. 234 (Gl. U. pokr. 7492) a která i tento nejvyšší soud sdílí.

Čís. 5876.

Kratší lhůty Šu 575, prvý odstavec, c. ř. s. neplatí pro nárok nájemníka proti pronajímateli na vydání klíčů od zdviže, o níž žalující nájemník ani netvrdil, že byla zřízena pouze pro jeho byt.

(Rozh. ze dne 24. března 1926, R I 211/26.)

V řízení o žalobě nájemníka proti pronajímatelům o vydání klíčů od zdviže odmítl dovolací soud odvolání podané čtrnáctý den, maje za to, že tu platí kratší lhůty Šu 575 c. ř. s. Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že přijal odvolání k soudu a uložil dovolacímu soudu, by pomina odmítací důvod, uplatněný v napadeném usnesení, o odvolání jednal a rozhodl.

Důvody:

Jest pravda, že v řízení o žalobě na odevzdání najatých místností platí kratší lhůty Šu 575 prvý odstavec c. ř. s. (sb. n. s. 2730), ale o taký případ tu nejde, jelikož žalobce nedomáhá se odevzdání najatého bytu, do kterého podle vlastního udání již v roce 1916 se nastěhoval, nýbrž vydání čtyř klíčů od zdviže, o níž žalobce ani netvrdil, že je zřízena pouze pro jeho byt. Neplatí tudíž pro tento případ kratší lhůty Šu 575 prvý odstavec c. ř. s.

Čís. 5877.

Měnová výhrada ve smlouvě pachtovní z doby před měnovou rozlukou.

(Rozh. ze dne 24. března 1926, R I 218/26.)

Dne 5. srpna 1918 (31. března 1920) uzavřela žalující kapitola se žalovanými pachtovní smlouvu, již jim propachtovala dvůr Ch. na 12 let.